

ปัจจัยที่ทำนายการสำเร็จการศึกษาของบัณฑิต

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Factors Predicting Graduation of Graduates, Bachelor of Education Program,

School of Educational Studies, Sukhothai Thammatirat Open University

ณลินี ณ นคร¹ บุญศรี พรหมมาพันธุ์² และ สุขอรุณ วงษ์ทิม³

Nalinee Na Nakorn¹ Boonsri Prommapun² and Sukaroon Wongtim³

¹⁻³รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

¹⁻³ Assoc. Prof. Dr., School of Educational Studies, Sukhothai Thammatirat Open University

*Corresponding author. E-mail: nalinee_na_nakorn@hotmail.com

Received : February 26, 2022

Revised : December 13, 2022

Accepted : December 13, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยที่ทำนายการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และ 2) แนวทางการส่งเสริมการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต จำนวน 290 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนในระบบทางไกล จำนวน 10 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา และแบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์การอยู่รอดด้วยวิธี log-rank test วิธีการของ Kaplan Meier และการถดถอย Cox และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) จากการวิเคราะห์โมเดลฟังก์ชันการอยู่รอดต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต พบว่า ไม่พบปัจจัยที่ทำนายการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เมื่อตรวจสอบอัตราส่วนความเป็นอันตรายของการอยู่รอดหรืออัตราความเสี่ยงของการสำเร็จการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด พบว่า ตัวแปรความเป็นวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา และตัวแปรคัมมีระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดให้ศึกษามีอัตราความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) แนวทางของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้สำเร็จการศึกษา มีดังนี้ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนหลายช่องทางและรวดเร็ว การมีแนวปฏิบัติในการบริหารการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ชัดเจน การจัดอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ การจัดโปรแกรมการศึกษาและเนื้อหาของหลักสูตรที่ทันสมัยและเหมาะสม และการจัดให้มีการทำกิจกรรมเสริมการศึกษาด้วยตนเอง

คำสำคัญ: การทำนาย, การสำเร็จการศึกษา, การวิเคราะห์การอยู่รอด, การศึกษาทางไกล

Abstract

The objectives of this research were to study (1) factors predicting graduation for the students of the Bachelor of Education Program, School of Educational Studies (SES), Sukhothai Thammathirat Open University (STOU), and (2) guidelines for promotion of the graduation for students in the Bachelor of Education Program, School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University. The key informants were 290 students who had graduated from the Bachelor of Education Program of SES, STOU, and 10 experts on instruction in the distance education system. The research instruments were a questionnaire on factors affecting the graduation, and a questionnaire on guidelines for promotion of undergraduate students to graduate. Log-rank test, Kaplan Meier analysis, and Cox regression survival analysis were used for analyzing quantitative data and content analysis for the qualitative data. The findings were as follows: (1) the survival analysis showed none of the factors in this study that could fit the proposed survival function model and hence, no factor was found to be able to predict the graduation of the undergraduate students in the study; by the way, when conducting the survival analysis, two variables were found to have significant hazard ratios values, within the required study time, at $p > .01$, namely, the majoring in Educational Measurement and Evaluation and the required minimum study time of the program; and (2) guidelines to be initiated, for the university, in promoting the graduation of the undergraduate students of Bachelor of Education Program were as follows: publicizing timely, promptly and through multiple channels, the information on programs and learning methods; the having of clear guidelines on management of instructional activities; the provision of an academic advisor for each student; the provision of appropriate and up-to-date study programs and course contents; and the assignment of supplementary activities for the students to work on their own.

Keywords: Prediction, Graduation, Survival analysis, Distance education

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปี 2553 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว แผนกวิชาการศึกษานอกระบบ แผนกวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และแผนกวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้รองรับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยการปรับปรุงหลักสูตรเป็นหลักสูตรหลายวิชาเอกหรือลักษณะหลักสูตรควบรวม เรียกว่า หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553) ประกอบด้วย 4 วิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกการแนะแนว วิชาเอกการศึกษานอกระบบ วิชาเอกเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา พร้อมทั้งปรับปรุงสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ต้องการศึกษามากขึ้น คือ รับนักศึกษาทั้งผู้มีวุฒิด้านการศึกษและผู้ไม่มีวุฒิด้านการศึกษา (สำนักวิชาการ, 2553) นักศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553) จึงมีพื้นความรู้หลากหลาย และมีอาชีพที่ต่างจากนักศึกษาในรุ่นแรก ๆ โดยที่ในระยะแรกมุ่งให้การศึกษาต่อเนื่องแก่นักลากรครูที่อยู่ในโรงเรียนและบุคคลทั่วไปให้มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการศึกษ เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตรบัณฑิต ในเรื่องการรับนักศึกษาใหม่และการสำเร็จการศึกษา พบว่า มีจำนวนนักศึกษาใหม่รับเข้าระหว่างปี 2556-2560 รวม 8,030 คน และมีผู้สำเร็จการศึกษาใน

ปีการศึกษา 2555 - 2559 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,372 คน (สำนักทะเบียนและวัดผล, 2561) หลักฐานนี้ชี้ให้เห็นประเด็นที่น่าสนใจของการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดหรือระยะเวลาการอยู่รอด

จากการศึกษาแบบจำลองความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาในระบบการศึกษาทางไกลของ Kember (1995) และงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้สำเร็จการศึกษา ดังนี้ 1) ลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ การใช้เวลาในการเรียน อายุ ลักษณะงานที่ทำขณะศึกษา รายได้ วุฒิการศึกษาเดิม หลักสูตรที่เรียน วิชาเอกที่เรียน การให้กำลังใจและการสนับสนุนจากหัวหน้างาน การให้กำลังใจและการสนับสนุนจากเพื่อน การให้กำลังใจและการสนับสนุนจากครอบครัว (ลลิตา ศาสาย, 2550; สมศักดิ์ มีทรัพย์หลากหลาย, 2541; Gachugi, 2013; Kember, 1995) 2) ความสามารถในการเรียนด้วยระบบทางไกล (สมศักดิ์ มีทรัพย์หลากหลาย, 2541; Gachugi, 2013) 3) การปรับตัวเข้ากับการศึกษาทางไกล (Kember, 1995) 4) คุณภาพการจัดการเรียนการสอน (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2556; Gachugi, 2013) 5) คุณภาพการให้บริการของมหาวิทยาลัย (ลลิตา ศาสาย, 2550; สมศักดิ์ มีทรัพย์หลากหลาย, 2541; Gachugi, 2013) 6) การติดต่อสื่อสารกับอาจารย์และเพื่อน (Kember, 1995) 7) แรงจูงใจในการศึกษา (สมศักดิ์ มีทรัพย์หลากหลาย, 2541; Kember, 1995) และ 8) เจตคติต่อมหาวิทยาลัย (ลลิตา ศาสาย, 2550) จึงได้นำตัวแปรนี้มาทำการศึกษาซ้ำเมื่อช่วงเวลา บริบททางสังคมเปลี่ยนไป และเพิ่มตัวแปรบางตัวเข้าไปทำการศึกษา

อนึ่งเมื่อทำการศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำนายการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้วยการวิเคราะห์หาสาเหตุการสำเร็จการศึกษาเกิดจากปัจจัยใด ไม่สามารถพยากรณ์ได้ว่าจะเกิดเหตุการณ์การสำเร็จการศึกษาหรือไม่ หรือถ้าเกิดจะเกิดในช่วงเวลาใด การให้ได้มาซึ่งคำตอบของคำถามเหล่านี้ต้องอาศัยการวิเคราะห์การอยู่รอด (survival analysis) ซึ่งเป็นวิธีการทางสถิติที่ศึกษาเกี่ยวกับเวลาตั้งแต่เริ่มต้นการศึกษาไปจนกระทั่งถึงเหตุการณ์ที่สนใจศึกษาซึ่งเรียกว่า ระยะเวลาการอยู่รอด (survival time) จากคุณสมบัติและจุดเด่นของการวิเคราะห์การอยู่รอดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการดังกล่าวมาประยุกต์ใช้เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำนายการสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พร้อมทั้งศึกษาแนวทางการส่งเสริมการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และเป็นแนวทางในการพัฒนาให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ และสาขาวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับปรับปรุงหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตรฉบับปรับปรุงในระดับปริญญาตรีของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ที่จะเปิดในปี 2565

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำนายการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หมายถึง หลักสูตรระดับปริญญาตรีหลายวิชาเอก ของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2553 ซึ่งเปิดสอน 4 วิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกการแนะแนว วิชาเอกการศึกษานอกระบบ วิชาเอกเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา เป็นหลักสูตรควมรวมทั้งดำเนินการโดย 4 แขนงวิชา ได้แก่ แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แขนงวิชาการศึกษานอกระบบ แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และแขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา

ระยะเวลาความอยู่รอด หมายถึง ช่วงเวลาที่เริ่มเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชจนกระทั่งเกิดเหตุการณ์สำเร็จการศึกษา

การสำเร็จการศึกษา หมายถึง นักศึกษาสอบได้จำนวนชุดวิชาครบถ้วนตามโครงสร้างหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตและข้อกำหนดของสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ และมีระยะเวลาที่ศึกษาคืบตามระเบียบและข้อบังคับ

ปัจจัยที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง เหตุหรือองค์ประกอบในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ ด้านลักษณะส่วนบุคคล ด้านความสามารถในการเรียนรู้ด้วยระบบทางไกล ด้านการปรับตัวเข้ากับการศึกษาทางไกล ด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ด้านคุณภาพการให้บริการของมหาวิทยาลัย ด้านการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์และเพื่อน ด้านแรงจูงใจในการศึกษา และด้านเจตคติต่อมหาวิทยาลัย โดยที่

- ลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง การใช้เวลาในการเรียน อายุ ลักษณะงานที่ทำขณะที่ศึกษา รายได้ วุฒิการศึกษา หลักสูตรที่เรียน วิชาเอกที่เรียน การให้กำลังใจและการสนับสนุนจากหัวหน้างาน การให้กำลังใจและการสนับสนุนจากเพื่อน การให้กำลังใจและการสนับสนุนจากครอบครัว

- ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยระบบทางไกล หมายถึง การจัดระบบการเรียนรู้ ทักษะการเรียนรู้ ความทุ่มเท กระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ขณะที่กำลังศึกษาเพื่อให้สำเร็จการศึกษา

- การปรับตัวเข้ากับการศึกษาทางไกล หมายถึง ความสามารถในการปรับความคิด จิตใจ พฤติกรรมทางการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการศึกษาของมหาวิทยาลัย

- คุณภาพการจัดการเรียนการสอน หมายถึง รูปแบบ วิธีการจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

- คุณภาพการให้บริการของมหาวิทยาลัย หมายถึง กระบวนการ แนวทางการปฏิบัติที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนให้กับนักศึกษา

- การติดต่อสื่อสารกับอาจารย์และเพื่อน หมายถึง การที่นักศึกษาติดต่อสื่อสารกับอาจารย์และเพื่อนเพื่อการเรียนรู้ ทั้งการขอคำปรึกษาด้วยวาจา โทรศัพท์ การใช้สื่อสังคมออนไลน์หลายช่องทาง เช่น อีเมล ไลน์ จนสามารถนำมาพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้

- แรงจูงใจในการศึกษา หมายถึง สิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นให้ป็นเหตุชักนำหรือโน้มน้าวซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เรียนสำเร็จ

- เจตคติต่อมหาวิทยาลัย หมายถึง ความเชื่อ ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้นำตัวแปรระยะเวลาที่ใช้ในการสำเร็จการศึกษามาเป็นตัวแปรตามเพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่ทำนายการสำเร็จการศึกษาโดยมีตัวแปรอิสระดังนี้ ตัวแปรด้านลักษณะส่วนบุคคล ด้านความสามารถในการเรียนด้วยระบบทางไกล ด้านการปรับตัวเข้ากับการศึกษาทางไกล ด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ด้านคุณภาพการให้บริการของมหาวิทยาลัย ด้านการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์และเพื่อน ด้านแรงจูงใจในการศึกษาและด้านเจตคติต่อมหาวิทยาลัย และการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553) ที่เป็นหลักสูตรหลายวิชาเอกซึ่งดำเนินการโดย 4 แขนงวิชา ได้แก่ แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แขนงวิชาการศึกษาอนุรักษนิยม แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และแขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ในปีการศึกษา 2555 – 2559

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในปีการศึกษา 2555 – 2559 จำนวน 5,372 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้มี 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มที่ใช้ศึกษาปัจจัยที่ทำนายการสำเร็จการศึกษา ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในปีการศึกษา 2555 – 2559 ได้มาโดยสุ่มเจาะจง จำนวน 290 คน ทั้งนี้ขนาดตัวอย่างเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์การอยู่รอดแบบสองกลุ่มตามข้อเสนอของ Schoenfeld (1983) โดยกำหนดให้วิชาเอกการแนะแนวเป็นกลุ่มอ้างอิง ส่วนวิชาเอกอื่นเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ เมื่อกำหนดสัดส่วนที่คาดว่าจะมีในกลุ่มอ้างอิงเท่ากับ .25 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 ค่าความคลาดเคลื่อนเบต้า (β) เท่ากับ .2 ได้ขนาดตัวอย่างไม่น้อยกว่า 255 คน และ 2) กลุ่มที่ใช้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการเรียนการสอนในระบบทางไกล 10 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงโดยเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือปริญญาโททางการศึกษาและมีประสบการณ์การสอนทางไกลในระดับอุดมศึกษา 10 ปีขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ใช้ถามผู้สำเร็จการศึกษาเป็นแบบปลายเปิด ปลายปิด และแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คำถามครอบคลุมตัวแปร 8 ด้าน ดังนี้ ตัวแปร 6 ด้านแรกสอบถามความคิดเห็น ได้แก่ ด้านลักษณะส่วนบุคคล 9 ข้อ ด้านความสามารถในการเรียนด้วยระบบทางไกล 6 ข้อ ด้านการปรับตัวเข้ากับการศึกษาทางไกล 6 ข้อ ด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน 9 ข้อ ด้านคุณภาพการให้บริการของมหาวิทยาลัย 8 ข้อ ด้านการติดต่อสื่อสาร

กับอาจารย์และเพื่อน 6 ข้อ ส่วนตัวแปร 2 ด้านหลังถามการรับรู้/ ทำหรือความรู้สึก ได้แก่ ด้านแรงจูงใจในการศึกษา 7 ข้อ และด้านเจตคติต่อมหาวิทยาลัย 6 ข้อ แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ การใช้เวลาในการเรียน อายุ ลักษณะงานที่ทำขณะที่ศึกษา รายได้ วุฒิการศึกษา หลักสูตรที่เรียน วิชาเอกที่เรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการและเติมข้อความ ส่วนการให้กำลังใจและการสนับสนุนจากหัวหน้างาน การให้กำลังใจและการสนับสนุนจากเพื่อน การให้กำลังใจและการสนับสนุนจากครอบครัว เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ สำหรับตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา จำนวน 8 ด้าน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

แบบสอบถามชุดนี้มีการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างประเด็นคำถามกับนิยามโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำนวน 3 คน ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .67-1.00 มีการนำเครื่องมือไปทดลองกับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มวิจัยเป็นศิษย์เก่า 3 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัยของข้อคำถามโดยวิธีการ think around ปรับข้อคำถามที่ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจไม่ตรงกันให้ชัดเจน และแบบสอบถามชุดนี้มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง .93

2. แบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ใช้ถามผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นแบบปลายเปิด ประกอบด้วย 2 แง่มุม คือ แง่มุมของมหาวิทยาลัยและแง่มุมของนักศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามความสมัครใจของผู้ตอบ และไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย โดยดำเนินการดังนี้

1. เก็บข้อมูลจากผู้เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร รุ่นที่ 36 ในวันซ้อมใหญ่ ณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. ติดต่อผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรเพื่อส่งแบบสอบถามให้ทางไปรษณีย์หรืออีเมล
3. ส่งแบบสอบถามให้เครือข่ายบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชช่วยส่งต่อ

แบบสอบถามให้ผู้สำเร็จการศึกษาทางอีเมล โดยไม่ซ้ำซ้อนกับข้อ 2

ส่วนแบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้วิจัยส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางอีเมล และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรณีที่มีข้อสงสัยหรือต้องการประเด็นต่าง ๆ เพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำนายความสำเร็จการศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ดำเนินการดังนี้

1. การวิเคราะห์การอยู่รอดด้วยวิธี log-rank test วิธีการของ Kaplan Meier และการถดถอย Cox

1) สร้างตารางชีพ (life table) เพื่อพิจารณาค่าสัดส่วนสะสมของนักศึกษาอยู่รอด อัตราความเสี่ยงอันตราย และค่ามัธยฐานระยะเวลาการอยู่รอด (median survival time) ที่มีองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบ คือ อนุกรมเวลา สถานะในอนุกรมเวลา (1 = เหตุการณ์ที่น่าสนใจ (สำเร็จการศึกษา); 0 = เซ็นเซอร์ (ยังไม่สำเร็จการศึกษา)) และกลุ่มที่ศึกษา (เช่น กลุ่ม 1 (โปรแกรมการศึกษา 2 ปี) หรือ 2 (โปรแกรมการศึกษา 3 ปี) จากนั้นตารางจะเรียงลำดับตามเวลาแบบต่อเนื่องจากน้อยไปหามากโดยเริ่มต้นด้วยเวลาที่สั้นที่สุดสำหรับแต่ละกลุ่ม เพื่อหาความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์แต่ละช่วงเวลา และนำตารางชีพของแต่ละกลุ่มมาสร้างเป็น Kaplan-Meier curve

2) วิเคราะห์การอยู่รอดด้วยวิธีการของ Kaplan Meier เพื่อเปรียบเทียบระยะเวลาการอยู่รอด (survival time) ของกลุ่มที่แตกต่างกัน วิธี log-rank test โดยการคำนวณไคสแควร์ (χ^2) ในแต่ละช่วงเวลาของเหตุการณ์ของแต่ละกลุ่ม และผลรวมของแต่ละกลุ่มจะถูกคำนวณเป็นไคสแควร์สุดท้ายเพื่อเปรียบเทียบเส้นโค้งทั้งหมดของแต่ละกลุ่ม

3) วิเคราะห์การอยู่รอดโดยใช้โมเดล Cox (Cox proportional-hazards model) หรือการถดถอย Cox (Cox regression) เพื่อตรวจสอบขนาดอิทธิพลของตัวแปรตัวทำนายอย่างน้อยหนึ่งตัวหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ร่วม (covariate) กับระยะเวลาการอยู่รอดคือการสำเร็จการศึกษา

2. การวิเคราะห์แนวทางการส่งเสริมการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเสนอตามวัตถุประสงค์เป็นลำดับ ดังนี้

1. ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำนายความสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยการวิเคราะห์การอยู่รอดด้วยวิธี log-rank test วิธีการของ Kaplan Meier และการถดถอย Cox มีดังนี้

1.1 ผลวิเคราะห์การอยู่รอดด้วยวิธี log-rank test วิธีการของ Kaplan Meier มีดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นของการอยู่รอดตามจำนวนเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นของอัตราการอยู่รอดตามจำนวนเวลาที่ใช้ในการศึกษาแสดงในตารางชีพ (life table) ดังตารางที่ 1 พบว่า ในช่วงเวลาเริ่มต้น time เท่ากับปีที่ 0 มีนักศึกษาจำนวน 288 คน มีอัตราการรอดชีวิตสะสม เท่ากับ 288 จาก 288 คน ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์เมื่อปีที่ 0 เท่ากับ 1.0 เมื่อถึงช่วงเวลาปีที่ 2 มีนักศึกษาสำเร็จการศึกษา 103 คน ดังนั้น ความน่าจะเป็นของการอยู่รอดเมื่ออยู่ในช่วงเวลาปีที่ 2 ถึง 2.5 ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ในช่วงเวลานี้เท่ากับ 0.6424 นั้นหมายความว่า มีนักศึกษาที่ใช้เวลาเรียน 2 ปีแล้วสำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 35.76 จากนั้นเมื่อถึงช่วงเวลา 2.5 ปี ความน่าจะเป็นของการอยู่รอดในช่วงเวลาปีที่ 2.5 ถึง 3 มีค่าเท่ากับ 0.3854 แสดงว่ามีนักศึกษามากกว่าครึ่งหรือคิดเป็นร้อยละ 61.46 ที่ใช้เวลาในการศึกษาจนสำเร็จการศึกษาไม่เกิน 2.5 ปี และเมื่อการใช้เวลาในการศึกษาเข้าช่วงปีที่ 5.5 ถึง 6 มีนักศึกษาสำเร็จการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 95.14

ตารางที่ 1 ตารางชีพ (life table) แสดงความน่าจะเป็นของอัตราการอยู่รอดตามจำนวนเวลาที่ใช้ในการศึกษา

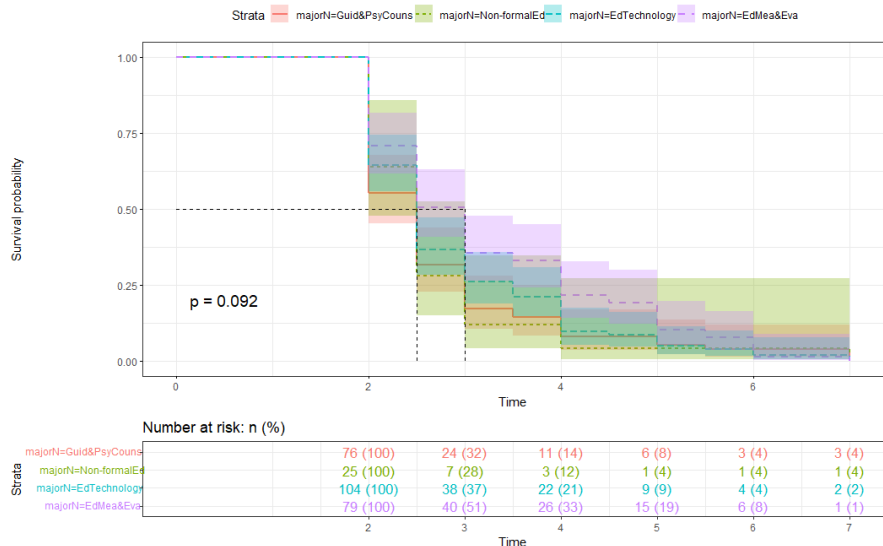
จุดเริ่มต้น ของช่วงเวลา	จำนวน นศ. ที่ยังไม่จบ	จำนวน นศ. ที่เรียนจบ	สัดส่วน นศ. ที่เรียน	ความน่าจะเป็นสะสม ของ นศ. ที่เรียนจบ	ความคลาดเคลื่อน	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของ นศ.ที่ยังไม่จบ	
time	n.risk	n.event	จปsurvival	CDF	มาตรฐาน	lower 95% CI	upper 95% CI
2	288	103	0.6424	0.3576	0.02824	0.5893	0.7002
2.5	185	74	0.3854	0.6146	0.02868	0.3331	0.4459
3	111	40	0.2465	0.7535	0.0254	0.2015	0.3017
3.5	71	9	0.2153	0.7847	0.02422	0.1727	0.2684
4	62	28	0.1181	0.8819	0.01901	0.0861	0.1619
4.5	34	3	0.1076	0.8924	0.01826	0.0772	0.1501
5	31	13	0.0625	0.9375	0.01426	0.04	0.0978
5.5	18	4	0.0486	0.9514	0.01267	0.0292	0.081
6	14	7	0.0243	0.9757	0.00907	0.0117	0.0505
7	7	7	0	1	-	-	-

2) ผลการเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต โดยจำแนกตามวิชาเอก

ผลการเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษา (survival time) ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต โดยจำแนกตามวิชาเอกในภาพรวม พบว่า เวลาในการศึกษาเฉลี่ย (rmean) ของนักศึกษาแต่ละวิชาเอก ดังนี้ วิชาเอก การศึกษานอกระบบ (Non-formalEd) ใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 2.70 ปี วิชาเอกการแนะแนว (Guid&PsyCouns) ใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 2.757 ปี วิชาเอกเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (EdTechnology) ใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 2.894 ปี และ วิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา (EdMea&Eva) ใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 3.253 ปี เมื่อเปรียบเทียบด้วยวิธี Log-rank test พบว่า นักศึกษาแต่ละวิชาเอกมีการใช้เวลาในการศึกษาไม่แตกต่างกัน ($\chi^2 = 7.5$, df=3, p=0.06) รายละเอียดดังตารางที่ 2 และภาพที่ 1 Kaplan- Meier Curve แสดงอัตราการอยู่ในระบบการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในปีการศึกษา 2559 ทั้ง 288 คน โดยแกนตั้งแสดงตัวเลขฟังก์ชันความอยู่รอดเทียบกับแกนนอนซึ่งเป็นระยะเวลาเป็นจำนวนปีที่อยู่ในระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยแยกเป็น 4 วิชาเอก ได้แก่ การแนะแนว การศึกษานอกระบบ เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และการวัดและประเมินผลการศึกษา

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตด้วยวิธี Log-rank test เมื่อจำแนกตามวิชาเอก

Group	Obs	*rmean	*se(rmean)	median	Expected	(O-E)^2/E	(O-E)^2/V
Guid&PsyCouns	76	2.757	0.133	2.5	67.70	1.02	2.21
Non-formalEd	25	2.700	0.208	2.5	21.80	0.46	0.83
EdTechnology	104	2.894	0.110	2.5	100.70	0.11	0.26
EdMea&Eva	79	3.253	0.148	3.0	93.70	2.32	5.65
Log-rank test		Chisq= 7.5 on 3 degrees of freedom, p= 0.06					

ภาพที่ 1 Kaplan- Meier Curve การเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาจำแนกตามวิชาเอก

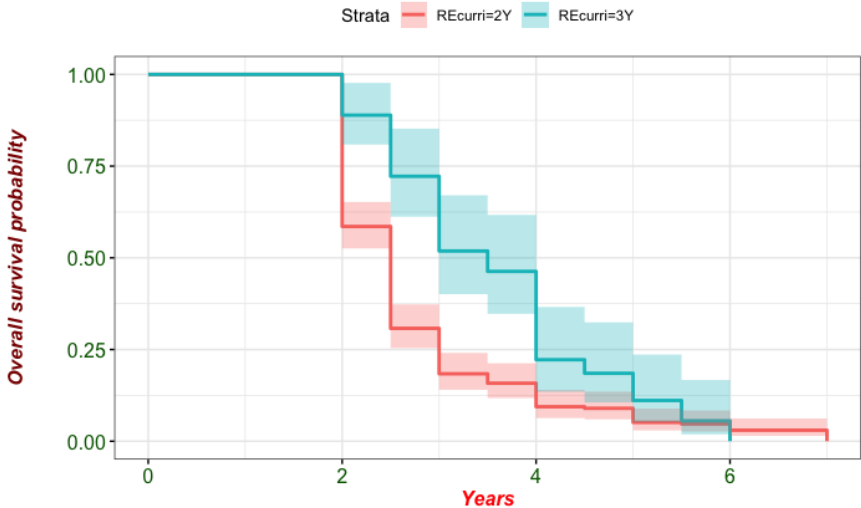
3) ผลการเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ผลการเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด จากตารางที่ 3 พบว่า โปรแกรมการศึกษา 2 ปี (curri=2Y) ใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 2.788 ปี และโปรแกรมการศึกษา 3 ปี (curri=3Y) ใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 3.583 ปี เมื่อเปรียบเทียบด้วยวิธี Log-rank test พบว่า นักศึกษาโปรแกรมการศึกษา 2 ปี และนักศึกษาโปรแกรมการศึกษา 3 ปี มีการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดไม่แตกต่างกัน ($\chi^2 = 6.4$, $df=3$, $p=0.09$) Kaplan- Meier Curve การเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตร แสดงดังภาพที่ 2

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดของนักศึกษา

ปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตด้วยวิธี Log-rank test เมื่อจำแนกตามโปรแกรมการศึกษา

Group	Obs	*rmean	*se(rmean)	median	Expected	(O-E)^2/E	(O-E)^2/V
curri=2Y	234	2.788	0.075	2.5	212.50	2.17	13.60
curri=3Y	54	3.583	0.155	3.5	75.50	6.12	13.60
Log-rank test	Chisq= 6.4 on 3 degrees of freedom, p= 0.09						

ภาพที่ 2 Kaplan- Meier Curve การเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดจำแนกตามโปรแกรมการศึกษา

4) ผลการเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดโดยจำแนกตามโปรแกรมการศึกษา และวิชาเอก

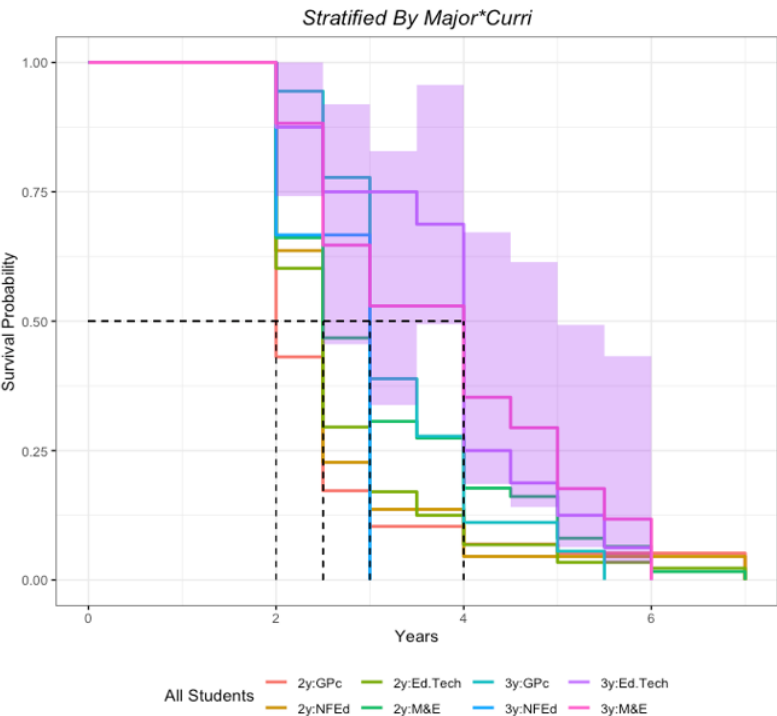
ผลการเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดโดยจำแนกตามโปรแกรมการศึกษา และวิชาเอก ดังตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาโปรแกรมการศึกษา 2 ปี ในแต่ละวิชาเอกใช้เวลาเรียนเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากน้อยไปมาก ดังนี้ วิชาเอกการแนะแนว (GPC) ใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 2.578 ปี วิชาเอกการศึกษานอกระบบ (NFEd) ใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 2.705 ปี วิชาเอกเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (Ed.Tech) ใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 2.722 ปี และวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา (M&E) ใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 3.113 ปี ส่วนนักศึกษาโปรแกรมการศึกษา 3 ปี ในแต่ละวิชาเอกใช้เวลาเรียนเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากน้อยไปมาก ดังนี้ วิชาเอกการศึกษานอกระบบใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 2.667 ปี วิชาเอกการแนะแนวใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 3.333 ปี วิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษาใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 3.765 ปี และวิชาเอกเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาใช้เวลาเรียนเฉลี่ย 3.844 ปี เมื่อเปรียบเทียบด้วยวิธี Log-rank test พบว่า มีการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2 = 13.6$, $df=1$, $p=0.0002$) Kaplan- Meier Curve การเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดจำแนกตามโปรแกรมการศึกษาและวิชาเอก แสดงดังภาพที่ 3

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดของนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตด้วยวิธี Log-rank test เมื่อจำแนกตามโปรแกรมการศึกษา และวิชาเอก

Group	Obs	*rmean	*se(rmean)	median	Expected	(O-E) ² /E	(O-E) ² /V
curri=2Y, Guid&PsyCouns	58	2.578	0.155	2	45.13	3.67	7.45
Curri=2Y, Non-formalEd	22	2.705	0.233	2.5	19.26	0.39	0.70
Curri=2Y, EdTechnology	88	2.722	0.110	2.5	76.14	1.85	4.14

ตารางที่ 4 (ต่อ)

Group	Obs	*rmean	*se(rmean)	median	Expected	(O-E)^2/E	(O-E)^2/V
Curri=2Y, EdMea&Eva	62	3.113	0.162	2.5	68.27	0.58	1.22
Curri=3Y, Guid&PsyCouns	18	3.333	0.204	3	22.55	0.92	1.59
Curri=3Y, Non-formalEd	3	2.667	0.272	3	2.58	0.07	0.11
Curri=3Y, EdTechnology	16	3.844	0.279	4	24.60	3.01	5.28
Curri=3Y, EdMea&Eva	17	3.765	0.325	4	25.47	2.81	4.95
Log-rank test		Chisq= 13.6 on 1 degrees of freedom, p=0.0002					

ภาพที่ 3 Kaplan- Meier Curve การเปรียบเทียบการใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด
จำแนกตามโปรแกรมการศึกษา และวิชาเอก

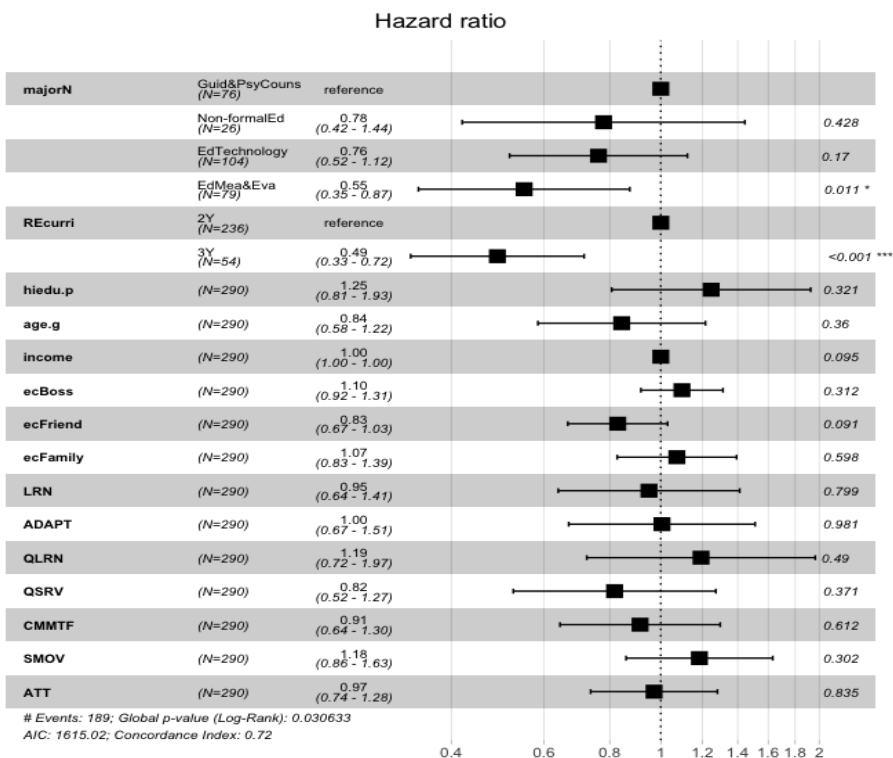
1.2 ผลการวิเคราะห์การอยู่รอดโดยการวิเคราะห์ถดถอย Cox เพื่อตรวจสอบขนาดอิทธิพลของตัวแปรตัวทำนายอย่างน้อยหนึ่งตัวหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ร่วมกับระยะเวลาการอยู่รอดคือความสำเร็จการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์การอยู่รอดครั้งนี้ประกอบด้วย 18 ตัว ดังนี้ วิชาเอกการแนะแนว วิชาเอกการศึกษานอกระบบ วิชาเอกเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา วิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา ตัวแปรดัมมี่ระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด (REcurri) ตัวแปรดัมมี่วุฒิการศึกษาที่สูงสุดก่อนเรียนที่สูงกว่าปริญญาตรี (hiedu.p) ตัวแปรดัมมี่ความเป็นผู้มีอายุมากกว่า 40 ปี (age.g) รายได้ (income) การให้กำลังใจและการสนับสนุนจากหัวหน้างาน (ecBoss) การให้กำลังใจและการสนับสนุนจากเพื่อน (ecFriend) การให้กำลังใจและการสนับสนุนจากครอบครัว (ecFamily) ความสามารถในการเรียนด้วยระบบทางไกล (LRN) การปรับตัวเข้ากับการศึกษาทางไกล (ADAPT)

คุณภาพการจัดการเรียนการสอน (QLRN) คุณภาพการให้บริการของมหาวิทยาลัย (QSRV) การติดต่อสื่อสารกับอาจารย์และเพื่อน (CMMTF) แรงจูงใจในการศึกษา (SMOV) และ เจตคติต่อมหาวิทยาลัย (ATT)

จากการวิเคราะห์โมเดลฟังก์ชันการอยู่รอดการสำเร็จการศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่า ไม่พบปัจจัยที่ทำนายความสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เมื่อตรวจสอบอัตราส่วนความเป็นอันตรายของการอยู่รอดหรืออัตราความเสี่ยงของการสำเร็จการศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด พบว่า ตัวแปรความเป็นวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา และตัวแปรคัมมีระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดให้ศึกษามีอัตราส่วนความเป็นอันตรายของการอยู่รอดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เมื่อกำหนดให้วิชาเอกการแนะแนวเป็นกลุ่มอ้างอิงและควบคุมตัวแปรอื่นในโมเดลให้คงที่ พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษาโอกาสสำเร็จการศึกษาช้ากว่ากลุ่มอื่น ร้อยละ 45 มีอัตราส่วนความเป็นอันตรายของการอยู่รอดเท่ากับ 0.55 ที่ช่วงความเชื่อมั่น 95% เป็น 0.35 – 0.87 และเมื่อกำหนดให้ระยะเวลาโดยหลักสูตรกำหนด 2 ปีเป็นกลุ่มอ้างอิง พบว่า นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต โปรแกรมการศึกษา 3 ปี มีโอกาสสำเร็จการศึกษาได้ช้ากว่าหรือใช้เวลาในการศึกษาให้สำเร็จการศึกษาเกินกว่าระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดนานกว่านักศึกษาโปรแกรม 2 ปี ร้อยละ 51 โดยมีอัตราส่วนความเป็นอันตรายของการอยู่รอดเท่ากับ 0.49 ที่ช่วงความเชื่อมั่น 95% เป็น 0.33 – 0.72 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 อัตราความเสี่ยงของการสำเร็จการศึกษหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

2. แนวทางการส่งเสริมการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทางการเรียนการสอนในระบบทางไกล สรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

2.1 แง่มุมที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย

ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

1) การประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอน การส่งข้อมูลข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงผ่านช่องทางต่าง ๆ หลายช่องทางและรวดเร็วโดยการประสานภารกิจและขับเคลื่อนโดยหน่วยงานตามภารกิจหลัก จะทำให้นักศึกษารับทราบข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน

2) การบริหารจัดการ การกำหนดนโยบาย กำกับแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การทำกิจกรรมของนักศึกษาได้ตามกำหนดเวลา ไม่ล่าช้า

3) การจัดโปรแกรมการเรียนและเนื้อหาของหลักสูตร

3.1) การจัดโปรแกรมการศึกษาหมวดวิชาเฉพาะด้าน การจัดโปรแกรมการศึกษาหมวดวิชาเฉพาะด้านให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในภาคเดียวกันจะทำให้นักศึกษาจบช้า กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาลงทะเบียนเรียนภาคสุดท้ายก่อนจะจบการศึกษาและสอบไม่ผ่านชุดวิชาใดชุดวิชาหนึ่ง หรือ ทั้ง 2 ชุดวิชา นักศึกษาต้องรักษาสถานภาพไปอีก 1 ปีการศึกษา เพื่อลงทะเบียนเรียนใหม่

3.2) การจัดเนื้อหาของหลักสูตร เมื่อความรู้หรือวิทยาการมีการเปลี่ยนแปลงไปทั้งสาระ และการนำไปใช้ การทบทวนจัดเนื้อหาให้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลง การออกแบบการสอนที่พัฒนาทักษะวิชาชีพ การให้การช่วยเหลือด้วยการสอนเผชิญหน้าหรือเสมือนจริงในชุดวิชาที่มีเนื้อหายากต่อการทำความเข้าใจด้วยตนเองจะช่วยให้นักศึกษาสำเร็จได้ในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

4) การแนะแนวและให้คำปรึกษา ช่องทางการเข้าถึงบริการการให้คำปรึกษาทางวิชาการที่ง่ายต่อการเข้าถึงทั้งอาจารย์ที่ปรึกษา ประธานชุดวิชา และอาจารย์ผู้สอนจะช่วยให้นักศึกษาได้แนวทางที่เหมาะสมสำหรับการเรียนเป็นรายบุคคล ทำให้สามารถกำกับติดตามความก้าวหน้าในการเรียน และเป็นกำลังใจให้นักศึกษา จะช่วยให้นักศึกษาสำเร็จได้ในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

5) การจัดส่งเอกสารชุดวิชา การจัดส่งเอกสารชุดวิชาให้นักศึกษาทันตามกำหนดเวลา ทำให้นักศึกษาสามารถศึกษาเนื้อหาสาระ หรือทำกิจกรรมส่งอาจารย์ได้ครบถ้วน ทันตามกำหนด

6) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา การจัดแนวทางช่วยเหลือให้นักศึกษาสามารถเรียนจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดโดยไม่ออกกลางคัน สามารถดำเนินการได้หลายแนวทาง เช่น การสอนเสริมออนไลน์ทั้งแบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลา การสอนเสริมแบบเข้ม

7) แหล่งทุนสนับสนุน การจัดให้มีแหล่งทุนเพื่อการศึกษาช่วยเหลือโอกาสทางการศึกษาแก่นักศึกษา เช่น ธนาคารผ่อนชำระเรียนปลอดดอกเบี้ย

2.2 แง่มุมที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษา

ปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักศึกษาที่ทำให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

1) **ความพร้อมของตัวนักศึกษา** การขาดความพร้อมทั้งในด้านฐานะทางเศรษฐกิจ อายุ สุขภาพ สติปัญญาอาจเป็นอุปสรรคในการเรียน

2) **ความเข้าใจในระบบการเรียนการสอนทางไกล** เรื่องนี้มีความสำคัญมากเพราะการเรียนในระบบทางไกลนักศึกษาต้องพึ่งพาตนเองเป็นสำคัญ

3) **ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ** การศึกษาทางไกลในปัจจุบันจำเป็นที่นักศึกษาต้องมีทักษะในด้านนี้ นักศึกษาบางคนมีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย

4) **ความรับผิดชอบและการมีวินัยในตนเอง** นักศึกษาส่วนใหญ่มีงานทำมักไม่ค่อยมีเวลาให้กับการเรียน จึงต้องวางแผนการเรียนให้ดี การจัดตั้งกลุ่มเพื่อนเรียนจะเป็นแนวทางที่ช่วยได้ดีแนวทางหนึ่ง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่พบว่า ไม่พบปัจจัยที่ทำนายความสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษามีโอกาสสำเร็จการศึกษาช้ากว่ากลุ่มอื่น และนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต โปรแกรมการศึกษา 3 ปี มีโอกาสสำเร็จการศึกษาได้ช้ากว่าหรือใช้เวลาในการศึกษาเพื่อให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดค่านานกว่านักศึกษาโปรแกรม 2 ปี มีประเด็นสำคัญที่นำมาพิจารณาดังนี้

1. ผลการวิจัยที่ว่า ไม่พบปัจจัยที่ทำนายความสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตนั้น มีผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยที่มีการศึกษาในอดีตซึ่งทำการศึกษากับนักศึกษาทุกสาขาวิชาทั้งมหาวิทยาลัยโดยลลิตา ศาสสาย (2550) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี คือ อายุ ส่วนหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 3 ปี คือ เจตคติต่อมหาวิทยาลัย ขณะที่งานวิจัยของสมศักดิ์ มีทรัพย์หลัก (2541) ซึ่งทำการศึกษามาก่อนหน้าพบว่า อายุของนักศึกษา รายได้ของนักศึกษา ความมีวินัยในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และระบบการบริการของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีผลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเปิดที่ใช้ระบบการศึกษาทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผลการวิจัยที่ไม่สอดคล้องนี้อาจเป็นเพราะในช่วงปีการศึกษา 2555-2559 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีการจัดโครงสร้างหลักสูตรใหม่ มหาวิทยาลัยมีการปรับกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยตามวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงไป นักศึกษามีช่องทางในการเข้าถึงบริการของมหาวิทยาลัยมากขึ้น จึงอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เมื่อนำตัวแปรดังกล่าวมาศึกษาซ้ำและศึกษาเฉพาะกลุ่มแล้วไม่พบปัจจัยที่ทำนายความสำเร็จการศึกษา

2. เครื่องมือการวิจัยที่ใช้วัดตัวแปรแม้จะมีฐานแนวคิด งานวิจัยรองรับการสร้าง และปรากฏร่องรอยหลักฐานความตรงเชิงเนื้อหา (content-oriented evidence) ก็อาจไม่เพียงพอที่จะอธิบายองค์ประกอบของการจัดกลุ่มปัจจัยที่ทำนายความสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จึงทำให้พบว่า ไม่พบปัจจัยที่ทำนายความสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาทั้งนี้อาจจำเป็นต้องแสดงหลักฐานความตรงจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นหลักฐานจากผลการทดสอบ

(evidence based on consequences of tests) ทำนองเดียวกับแนวทางที่วิจิตร สุพรรณฝ่าย (2555) ได้ทำการจัดกลุ่มองค์ประกอบของปัจจัยใหม่อีกครั้งก่อนนำองค์ประกอบนั้นไปวิเคราะห์ความอยู่รอด นอกจากนี้การเก็บข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาล่วงมาหลายปีแล้ว และภายใต้สถานการณ์ที่ไม่ปกติที่มีสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระลอกแรก อาจมีผลต่อการตอบคำถาม แม้ผู้ตอบจะเต็มใจตอบก็ตาม

3. นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา มีอัตราความเสี่ยงที่จะสำเร็จการศึกษาช้ากว่าวิชาเอกอื่นร้อยละ 45 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามและลักษณะงานที่ทำขณะศึกษาในมหาวิทยาลัยพบว่า เป็นพี่เลี้ยงเด็ก ครูปฐมวัย และอาชีพอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการจัดการศึกษามากกว่าวิชาเอกอื่น ๆ ประกอบกับโครงสร้างเนื้อหาของวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษามีระดับความลึกของเนื้อหาที่เพิ่มขึ้นเมื่อเรียนในชั้นปีที่สูงขึ้น จำเป็นที่นักศึกษาต้องมีความรู้พื้นฐานสำคัญมาก่อน ผู้ที่ไม่ได้เป็นครูผู้สอนอาจต้องใช้ความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น มากกว่าผู้ที่มีวุฒิด้านการศึกษา ดังนั้นแขนงวิชาควรทบทวนการจัดโปรแกรมการศึกษาที่คำนึงถึงระดับความลึกของเนื้อหา นอกจากนี้การจัดชุดวิชาในโปรแกรมการเรียนวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะด้านควรยืดหยุ่นในการเลือกเรียนเพื่อเอื้อให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด ทบทวนแนวทางการฝึกทักษะทางวิชาชีพทั้งแบบเผชิญหน้าและ/หรือการมอบหมายงานให้ทำเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ การจัดช่องทางการให้คำปรึกษาที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ง่าย หรือจัดอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นรายบุคคล เหล่านี้เป็นต้น

4. เมื่อพิจารณาระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดให้ศึกษา พบว่า นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต โปรแกรมการศึกษา 3 ปี มีอัตราเสี่ยงหรือมีโอกาสสำเร็จการศึกษาได้ช้ากว่าหรือใช้ระยะเวลาในการศึกษาเพื่อให้สำเร็จการศึกษาเกินกว่าระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดค่านานกว่านักศึกษาโปรแกรมการศึกษา 2 ปี ทั้งนี้เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาของนักศึกษาโปรแกรมการศึกษา 3 ปี พบว่า เป็นผู้ที่ไม่มีวุฒิการศึกษา จึงอาจไม่คุ้นเคย ขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษา การจัดการเรียนการสอน หรือทักษะทางวิชาชีพทางการศึกษา จึงทำให้ใช้เวลาในการศึกษาเกินระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดมากกว่าผู้ที่มีวุฒิการศึกษา (โปรแกรมการศึกษา 2 ปี) ดังนั้น การมีความรู้เดิมจึงจำเป็นต่อการศึกษาให้สำเร็จตามที่โครงสร้างหลักสูตรกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบในอดีตที่ว่า ปัจจัยทางตรงที่ทำให้ศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชประสบความสำเร็จ คือ นักศึกษาต้องมีพื้นฐานความรู้ที่ดีมาก่อนเข้ารับการศึกษา (สมศักดิ์ มีทรัพย์หลากหลาย, 2541) ดังนั้น การส่งเสริมให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งแขนงวิชาสามารถช่วยเหลือนักศึกษาได้โดยการทบทวนการจัดโปรแกรมการศึกษา การฝึกทักษะทางวิชาชีพให้นักศึกษาแบบเผชิญหน้าและ/หรือการมอบหมายงานให้ทำเพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ รวมถึงการจัดช่องทางการให้คำปรึกษาหรือจัดอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้การช่วยเหลือนักศึกษาเป็นรายบุคคล เหล่านี้เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อค้นพบที่ว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษา มีอัตราเสี่ยงที่จะสำเร็จการศึกษาช้ากว่าวิชาเอกอื่น ดังนั้น เพื่อลดอัตราความเสี่ยงแนวทางหนึ่งคือ นอกจากจัดโครงสร้างของวิชาเอกการวัดและประเมินผลการศึกษาให้เนื้อหามีความเชื่อมโยงกันเพื่อให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานสำคัญจากง่ายไปหายากแล้ว ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น

- จัดให้มีกิจกรรมสำหรับเก็บคะแนน เช่น ทำสาระสรุป ทำรายงาน ฯลฯ
- มีแบบฝึกหัดให้ฝึกฝนทั้ง 15 หน่วย (drill & practice) ทำบ่อย ๆ หลาย ๆ ชุด
- มีสื่อออนไลน์ สรุปสาระสำคัญที่น่าสนใจ รูปแบบ infographic เข้าใจง่าย
- มีการสอนเสริมออนไลน์ ทั้งแบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลา เช่น microsoft teams, podcast clubhouse

เพื่อให้นักศึกษาที่ไม่ได้เข้าฟัง ฟังย้อนหลังได้ หรือเปิดโอกาสให้นักศึกษาทั้งที่มีวุฒิด้านการศึกษาและไม่มีวุฒิด้านการศึกษาเข้ารับการสอนเสริมแบบเข้มแบบเผชิญหน้าหรือเรียนเสมือนจริง มีการฝึกปฏิบัติเพิ่มทักษะ ความรู้

- ควรพิจารณาทบทวนการจัดโปรแกรมการศึกษาวิชาเลือกในหมวดวิชาเฉพาะด้าน โดยเปิดสอนทั้ง 2 ภาคการศึกษา เพื่อเอื้อให้นักศึกษาจบเร็วขึ้น เพราะการจัดโปรแกรมการศึกษาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาเลือกในภาคต้นหรือภาคปลายเพียงภาคเดียว ทำให้นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านในภาคการศึกษานั้น ๆ ต้องรอลงทะเบียนเรียนไปอีก 1 ปีการศึกษาจึงทำให้นักศึกษาจบช้ากว่ากำหนด

อนึ่งประเด็นข้อเสนอแนะข้างต้น สามารถนำไปเป็นข้อสังเกตในการทบทวนการจัดหลักสูตรในแขนงวิชาอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาจบการศึกษาภายในระยะเวลาที่โครงสร้างหลักสูตรกำหนด

1.2 ข้อค้นพบที่ว่า นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต โปรแกรมการศึกษา 3 ปี มีโอกาสสำเร็จการศึกษาได้ช้ากว่าหรือใช้ระยะเวลาในการศึกษาเพื่อให้สำเร็จการศึกษากว่าระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดนานกว่านักศึกษาโปรแกรมการศึกษา 2 ปี อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่มีพื้นฐาน ไม่มีประสบการณ์ด้านการศึกษา การจัดการเรียนการสอนหรือทักษะทางวิชาชีพทางการศึกษา แม้ว่าโครงสร้างหลักสูตรจะกำหนดให้เรียนวิชาพื้นฐานทางการศึกษาแล้วก็ตาม อาจเป็นอุปสรรคในการเรียนด้วยตนเองของนักศึกษา ดังนั้น เพื่อลดอัตราความเป็นอันตรายนี้ อาจใช้แนวทางการช่วยเหลือดังข้อเสนอแนะในข้อ 1

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาตัวแปรที่มีการจัดองค์ประกอบบนพื้นฐานการสังเคราะห์ปัจจัยที่ทำนายการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาจากงานวิจัยและเพิ่มเติมปัจจัยตามแนวคิดแบบจำลองความสำเร็จหรือความก้าวหน้าในการศึกษาของนักศึกษาในระบบการศึกษาทางไกลของ Kember (1995) ในบางองค์ประกอบ ซึ่งยังไม่ได้ศึกษาหลักฐานความตรงจากข้อมูลที่ได้จากผู้สำเร็จการศึกษา หากมีการวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำนายการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาจัดกลุ่มองค์ประกอบ (factor analysis) จากหลักฐานการตอบของผู้สำเร็จการศึกษาก่อน นอกจากนี้ควรทบทวนและพิจารณาคัดเลือกตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคลที่จำเป็นต่อการเรียนในศตวรรษนี้มาทำการศึกษาเพิ่มเติมเนื่องจากบริบทการเรียนของบุคคลเปลี่ยนไปตามสภาพสังคมและเทคโนโลยี ประกอบกับมีการปรับปรุงหลักสูตรทุก 5 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการจัดการศึกษา และการปรับปรุงการให้บริการการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนไปอาจทำให้ไม่พบปัจจัยที่ทำนายการสำเร็จการศึกษาดังกล่าว

2.3 การวิจัยครั้งนี้ได้นำตัวแปรที่มีการศึกษาวิจัยมาแล้วในก่อนหน้านี้มาทำการศึกษซ้ำด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณวิธีใหม่ คือ การวิเคราะห์การอยู่รอด หากมีการวิจัยเรื่องทำนองนี้ในครั้งต่อไปนอกจากการทบทวนเรื่องการเลือกตัวแปรมาทำการศึกษแล้ว น่าจะพิจารณาการศึกษาเชิงคุณภาพ และเก็บข้อมูลจากกลุ่มที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งทางด้านหน่วยงานประสานภารกิจ อาจารย์ และนักศึกษามาทำการศึกษาเชิงลึกประกอบ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา* (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ลลิดา สาธาย. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*
 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต 'ไม่ได้ตีพิมพ์']. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. The Central Library of
 Srinakharinwirot University. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Mea/Lalida_S.pdf

วิจิตรา สุพรรณฝ้าย. (2555). การศึกษาปัจจัยที่ทำนายความสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ดีพิมพ์].
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สำนักทะเบียนและวัดผล. (2561). ข้อมูลการรับนักศึกษาใหม่และการสำเร็จการศึกษา ศีษาศาสตรบัณฑิตระหว่างปี 2555-2560. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สำนักวิชาการ. (2553). หลักสูตรการศึกษาศาขาวิชาศึกษาศาสตร์. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรราช.

สมศักดิ์ มีทรัพย์หลาก. (2541). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเปิดที่ใช้ระบบการศึกษาทางไกล: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์]. NIDA Wisdom Repository.

<http://repository.nida.ac.th/handle/662723737/923>

Gachugi, J. (2013). *Factors influencing completion of bachelor of education distance learners at Kenya Methodists university: A case of Nyeri municipality*. Department of Distance Studies University of Nairobi.

Kember, D. (1995). *Open learning courses for adults: A model of student progress*. Educational Technology Publications.

Schoenfeld, D. A. (1983). Sample-size formula for the Proportional-Hazards Regression Model. *Biometrics*, 39(2), 499–503. <https://doi.org/10.2307/2531021>